Settlementen Armena, Bardo, New Norway.

(Forts. fr. Sid. 3.)

byggdes 1909. Deras första präst var pastor Notvedt och då jag besökte New Norway väntade man på en ny pastor Opedal från Minnesota. Styrelsen består av E. Ramsay, S. Westvick och så en tredje person, vars namn jag glömde taga reda på. Pastoratet består av fyra församlingar, nämligen Skandia och St. Josef norr om Camrose samt New Norway och Camrose.

* * *

Ole Noren föddes 1878 i Storelodalen. Hans far är bror till Olstadarna, men han avled 1917. Han kom till New Norway direkt från Norge 1903 men begav sig första året till British Columbia och arbetade där ett år i skogen. Från tiden 1904—14 ägnade han sig åt byggnadsarbete i Calgary och 1915 tog han värvning i canadiska armén samt var över i Frankrike. Han hade oturen att bliva krigsfånge samt vistades som sådan i Tyskland i 2½ år. Efter återkomsten från kriget 1919 vistades han en tid i Calgary samt New Norway och under tiden 1920—21 gjorde han ett besök i Norge, där han 1921 passade på att gifta sig med Sigrid Nyström från Rendalen. Han har en stor syskonskara, nämligen nio bröder i Norge och en broder i Alaska samt tvenne systrar, av vilka en är gift i Calgary och en i Kamloops med en svensk vid namn Ljungberg.

* * *

Jens Trönes föddes 1874 i Österdalen samt kom 1888 till Minnesota, där han stannade till 1900, vilket år han reste till New Norway samt tog sig homestead, som han sålde 1913 och flyttade in till staden. Han har sedan dess sysselsatt sig med diverse arbeten men mest med att borra brunnar. Han är gift sedan 1897 med Emma Ramsay och familjen har fem söner samt åtta döttrar, av vilka två äro gifta, nämligen mrs Carl Gottfrid i New Norway samt mrs M. Strain i Rinby. Under tiden 1916—17 tillhörde Trönes i ett år den skandinaviska bataljonen.

Chr. Johnson föddes 1855 i Simfjord i Västlandet samt kom 1894 till Iowa, där han i två år utförde broarbeten. Därefter styrde han kosan till New Norway och tog sig där homestead, som han sålde 1918 och flyttade in till staden. Han är gift sedan 1899 med Georgina Hoff samt har med henne en son och tre döttrar, av vilka en är gift.

* * *

S. Malmo föddes 1878 i Trondhjem samt lämnade Norge 1903 och kom först till Kenora, där han stannade i fem år för att 1908 resa tillbaka till Norge. Efter ett par års vistelse där reste han åter till Canada 1910 och hamnade nu i Ft William. Efter att ha arbetat ett år vid järnvägen där bar det så åter av till Norge och även nu stannade han där cirka två år. För tredje gången "krossade" han 1913 Atlanten samt slog sig denna gång ner i Edmonton, varifrån han 1918 flyttade till New Norway. Under den senaste tiden har han varit sysselsatt med att borra brunnar. Han gifte sig 1909 i Norge med Signe Malmo och makarna ha tre söner samt fyra döttrar. Mr Malmo har en broder i Vakh, B. C.

B. A. Bernhardts föddes 1891 i Kristiania samt var där biträde i en stor affär. Han utvandrade 1913 till Alberta och Edmonton, där han försörjde sig med att spela dragspel i ett par år. Påföljande år kom han till New Norway samt hade först anställning ett år vid telefonen och därefter har han varit biträde hos Westvick. Han gifte sig 1919 med Elina Hokanstad och de ha en son. En bror till honom är sjöman å den norska ångaren "Stavangerfjord" och själv är han glad och trevlig som en sjöman.

* * *

A. Aleckson föddes 1886 i North Dakota samt arbetade där i butik. Han slog sig 1907 ned i Camrose, där han var fastighetsmäkare, biträdande sheriff eller länsman samt tmaskinagent. Han lämnade 1916 Camrose samt tog värvning i canadiska armén och följde med densamma till Frankrike. Efter att ha utmönstrats 1919 bosatte han sig i New Norway, där han tog hand om telefonkontoret och påföljande år blev postmästare. Han har varit "cream chief tester" och har nu hand om utskeppningen av grädde. Inom kort om han ej redan blivit det kommer han att bliva lokalombud för Canada Colonization Association. Han gifte sig 1911 med Selma Olstad, dotter till förut nämnda Even Olstad, och de ha en son och två döttrar. Mr Aleckson har en broder i Edmonton och en i Camrose.

* * *

Gudmund Kvelland föddes 1836 i Stavanger samt kom till Amerika år 1886 och slog sig ner i North Dakota. Efter åtta års farmning där eller 1894 styrde han kosan till Canada och New Norway, där han tog sig homestead och senare köpt sig en kvarts sektion land. Han ingick 1870 äktenskap med Elin Nessum och makarna ha två söner, av vilka en är gift, samt en dotter gift med Even Olstad i Grand Prarie. Mr Kvelland har en bror i Elgin, Ill. samt i Chicago en syster, som där är gift med en guldsmed Davidson.

* * *

H. Grosland föddes 1853 i Hallingdalen samt utvandrade 1889 till Iowa, där han i 20 år var skräddare samt i tio år föreståndare för ett ålderdomshem. Till Canada och New Norway kom han 1921 och här är han tidvis farmare och tidvis skräddare. Han är gift sedan 1892 samt har två gifta döttrar.

* * *

Thomas Levang är född i Minnesota av norska föräldrar samt kom 1900 till New Norway, i vilket distrikt han först farmade till 1917. Sagda år startade han ett åkeri i New Norway, men numera har han agentur för olja och maskineri.

* * *

Till sist vill jag säga något om bilderna. Den första visar mr och mrs Justus Swanson i Vancouver samt deras vackra och modärna hem. Den andra bilden visar Main Street i Camrose och den tredje utvisar några gamla pionjärer i Camrose-distriktet.

Nästa artikel kommer att handla om settlementen i Edberg, Meeting Creek, Donalda m. m.

Sedan en vecka tillbaka befinner jag mig i Winnipeg och kommer att stanna här tills det ostadiga vädret är över. Innan jag beger mig ut på någon långresa är det min avsikt att besöka en del platser i Manitoba och Ontario. Sedan bär det av genom Saskatchewan, där jag gör uppehåll i en del större settlement och sedan styr jag åter kosan till Alberta för att där söka hinna med de settlement som jag ännu ej berest samt även de samhällen, där jag på grund av olika omständigheter ej kunde genomfara distriktet så noga som jag ville. Under en månad framåt är det därför bäst att de, som av någon orsak önska skriva till mig, sända breven under adress: 325 Logan Ave., Winnipeg.

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter och övriga svenskar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen friskär sig dock intet moraliskt ansvar för i dessa skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid ansett oss nödsakade att uppställa: 1. Skriv endast på ena sidan av papperet och med bläck. 2. Skriv så tydligt och kortfattat samt på sak gående som möjligt. 3. Undvik hårda utfall mot olika tänkande.

REDAKTIONEN

Diktaren och våren.

(För S. C. T. av Einar Cantzler.

Det duggar och regnar — April!
April!
och solen begynner att verka...
Bekommer ej mera än vatten på sill,
när diktaren lyss för en lärka.
Men lärkan är tyst och ej höra sig låter
och diktaren hör blott hur spänntaket gråter.

Och luften är fylld utav aningen ljuv,
det doftar som här av en flicka
Se våren som kommer så där som en tjuv
får människohjärtat att picka.
Det droppar från människohjärtan av flott
och livet att leva blir lustigt och gott.

För varje spätt och grönskande strå
som vaggar sig fram ovan jorden.
Så kvittras en gladare ton från det blå
och sångaren flyr emot norden...
— Och ringes begravning nä'n enstaka gång
så löses var ton ifrån jordband och tvång.

Det duggar och regnar — April!
April!
— se diktaren lyss för en lärka.
Och natten blir tyst och sover snart still
då solen har slutat att verka.
I morgon kanhända är diktaren död
när solen i öster står glödande röd.

Copenhagen

TUGG-TOBAK

Gjord av den mest utvalda, rika, saftiga bladtobak — garanterad absolut ren.

Detta är asken, som giver oder världens bästa tuggtobak.

Huru har förbudet verkat i Ontario.

"Board of License Commissioners", har nyligen avgivit en rapport rörande förbudets verkningar i Ontario och fastslår att förbrukningen nu är blott en femtedel av vad den var före förbudet. Kommissionen har även anställt en enquete bland industridkare och skolinspektörer och vi återger härnedan uppgifterna:

72 proc. förklara att förbundet har medfört ökad produktion; 76 procent hävda att arbetarna i betydligt minskad omfattning använda avlöningsdagen för att "fästa"; 74 proc. meddela sig ha iakttagit, att arbetarnas villighet och duglighet ökats; 82 procent uppge att arbetarna nu bo bättre och sörja bättre för familjemedlemmarnas kläder och föda, än de förut gjort; 85 proc. konstatera, att drycken skap och fattigdom nu är sällsyntare än under den våta tiden.

Skolinspektörerna svara:

76 proc. att förbudslagen har medfört mera regelbunden skolgång; 94 proc. att förhållandena i barnens hem förbättrats; 94 proc. att barnen nu i större omfattning än förr ha möjlighet att fortsätta sina studier och 93 proc. att barnen numera få en bättre fostran och vård.

Nedskrivaren härav konstaterar, att när i den engelska pressen omtalades, att provinserna Alberta och Manitoba ersatte förbudet med statsförsäljning av rusdrycker, vissa svenska tidningar skyndade att med jubel berätta detta, men när från den folkriksaste av de canadensiska provinserna från sakkunnigt håll i en av Englands största och tillförlitligaste tidningar, väl spridd Sverige, lämnar sådana för förbudet gynnsamma uppgifter, som här ovan anförts, finner man i samma svenska tidningar ej ett ord därom.

Nog för den vise.

Under sådana förhållanden avser vi att rätt tänkande folk måste kunna inse att någon omröstning i Ontario är absolut onödig. Vi hoppas, att de röstberättigade i Saskatchewan under den kommande tiden gör sig väl underrättade om vad dess plikt som människa och medborgare bjuder.

Hjalmar Erikson,
Box 398 Kenora, Ont.

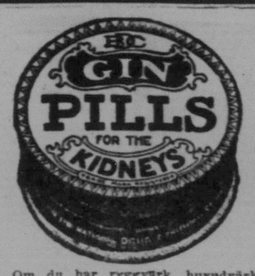

Om du har ryggvärk, huvudvärk, yrselanfall eller sjuklig urinblåsa, begagna då GIN PILLS.

Dessa piller komma att göra dig gott.

Pris 50 cents hos alla druggister och apotekare.

NATIONAL DRUG & CHEMICAL COMPANY OF CANADA, Limited, TORONTO, CANADA.

En bonde.

Av Kalle Elf.

Det var före det stora kriget. Redaktionsvaktmästaren anmälde en ung man, som ville tala med mig.

— Känner ni honom, sporde jag.

— Nej, men han ser ut som han komme direkt från landet.

Vår vaktmästare var född och uppfostrad i huvudstaden och föraktade djupt allt "bondskt". Den unge mannen befanns vara en till namnet av mig känd elev vid en av stadens målarskolor. Jag var väl bekant med hans föräldrar och mindes honom som barn, en liten pigg parvel i kolt. Sedan dess hade jag ej sett honom. Det gladde mig att hälsa honom välkommen till mitt hem.

— Jag har ett särskilt ärende, sade han, sedan bekantskapen återupplivats och hälsningar från hemmet överräckts.

— Det är så, fortsatte han, att jag har några tavlor, som jag ville visa och, om möjligt sälja.

Vår konstkritiker eftersändes.

— Det är bra saker, försäkrade denne. Utmärkt, förträffligt tecknat och färgerna äkta. Särskilt duken från fäbodvallen. Vad kostar den?

Femton kronor hade en konstnär värderat den till, men vår kritiker betalade med glädje ytterligare en tia. Kommersen gick bättre än jag hoppades, och den fattiga landspojken gick därifrån mer än hundra kronor rikare än då han kom.

— Det är en stämning och så fin naturuppfattning nedlagt i den lilla tavlan att den skulle hedra vem som hälst av de främste, betygade konstanmälaren entusiastiskt och erkände, att detta var ett förnämligt fynd.

Jag måste ge honom rätt, också i hög grad påverkad av min lokalkännedom och mina minnen från fjällsätern. Där fanns en realism, som man värdesätter högst, då man dyrkar ett avlägset eget, varje linje, varje penseldrag, varje färgton träffsäkert återgivna. De grå stugorna med sina grönskande torvtak, björkarna, omgivna av blomsterprydda ängskullar där och var på de frodiga vallarna, de smala gatornas gärdesgårdar, granskogen — allt var livslevande framför åskådaren. Och så solnedgångens himlaprakt över det underbart vitglänsande fjället vid synranden.

— Att kunna ge allt detta ett oförgängligt liv är konst, bedyrade min erfarne vän efter att ha åhört mina blygsamma utläggningar om tavlans värde för mig personligen.

— Du ville äga den, men jag släpper den icke för något pris, tillade han.

Så kom kriget. Den unge konstadepten, Berglund kalla vi honom, måste resa hem och några dagar senare fick jag veta, att han kommenderats bland många andra som vaktmanskap till översta Norrland. Men nere i huvudstaden började ånyo kommersen med hans tavlor. Innehavaren av duken från fjällsätern hade företagit en resa till Paris, och tavlan fick bidraga med icke mindre än 1,200 kronor till resekreditivet. Jag hade beräknat att en gång bli ägaren men nu satt den för högt. Det hamnade hos en konstälskande grosshandlare av förkrigstyp — lyckligtvis. Gulascherna hade ännu icke vuxit sig starka nog att kunna göra affärer i "onyttiga" ting. Det gladde mig dock, att ett så hedrande och ärligt arbete fått ett anständigt hem.

Två år senare hade jag mina semestervägar åt de trakter, där den lovande bondpojken hade sitt hem.

En dag mötte jag en av hans vänner från målarskolan.

— Är Berglund hemma, frågade jag.

— Ja, han är så illa tvungen. Bunden blev svaret.

— Bunden?

— Visst. Han är bonde och gift.

— Jag fick vidare veta, att hans far var avliden. En gammal ungdomskärlek hade flammat upp, och nu satt han fast. Han kunde ju inte existera på sin konst. Han skötte jorden som en hel karl, och under vintermånaderna målar han antika möbler på kvällarna, under dagen arbetar han i skogen.

— Det blev hans öde, klagade vännen, som nu var på besök för att hämta motiv för några landskapsdukar.

Vi gjorde sällskap till Berglund, som var ute på åkern, sysselsatt med att rensa potatis. Han visade ett glatt ansikte men beklagade, att han ej kunde hälsa som folk, ty händerna voro svarta af mylla. Efter välkomstskålen, som bestod av förstklassigt kaffe, drogo vi oss tillbaka i trädgården för att prata. Jag meddelade, vad jag visste om de tavlor, Berglund sålde i Stockholm. Långt ifrån att det grämde honom. Han gladde sig som om det varit han som fått de 1,200 kronorna, när han fick veta, att en verklig konstvän köpt fjällsäterduken.

— Varför har ni slutat, frågade jag.

— Slutat? Inte har jag slutat. Jag skall ha en utställning i höst, blev det förbluffande svaret.

— Men du har ju inte målat något sedan du...

Det var kamraten från skolan som avbröt.

— Du vet inte, du, sade Berglund. Jag har målat på alla lediga stunder, men jag tyckte det var roligt att skämta med dig. Jag försökte först att avhålla mig från all målning av tavlor, då jag fann mig tvingad att stanna hemma. Min far dog, mor blev sjuk och så blev det kärlek, som ni förstår. Utan gården som stöd kunde jag ej gifta mig. Då beslöt jag att lämna penseln. Jag blev bonde helt och hållet bonde. Men det gick inte så lätt som jag trodde att avhålla sig från måleriet. Folk bad mig dekorera antika möbler. Det gjorde jag också. Men det kom något slags oro i kroppen och ibland kände jag det som ett brott mot naturen att döda en idé, som med impulsiv kraft tvingade sig på mig. En dag sprang jag från mitt arbete, där ute på ängen och ställde i ordning en duk, som vår Herre ju gjort förut bra mycket bättre där borta. Ni ser den framför er. Det är det där partiet med åsarna i väster, skogsslingarna och ån med den gamla kvarnen i förgrunden. Att jag inte sett allt detta förr, förvånade mig. Visst hade jag sett det, men inte som då. Inspirationen, jag måste kalla det så, kom över mig, och det är i sådana ögonblick — ack, jag vet ej, vad jag skall ta mig till. Jag skälver som av frossbrytningar i min kropp. Ibland stängde jag mig inne och grät som ett piskat barn. Det var som kropp och själ skulle gå isär. En av mina vänner har berättat mig om sin skilsmässa från en kvinna, som han älskade. Det var som att slita den inre människan mitt itu, sade han. Jag har tänkt på honom många gånger i dessa anfäktelsens stunder. Jag har tänkt på Heidenstams ord om hur han står gråtande på knä i det rum, där han stängt sig inne för att tillverka gudar. Ingen, som ej känt detta, förstår mig. Men jag fann, att jag kan vara bonde utan att övergе min kärlek till konsten. Jag är visserligen en kläpare i tjänsten, men jag kan ej avstå från den. Jag måste dock arbeta i det tysta. Man skulle skratta åt mig här, om man visste, hur jag syndar dagligen och offrar åt min husgud i det fördolda.

— Ni måste måla, förklarade jag och bad att få se Berglunds nya verk. Mitt sällskap instämde.

Vi fördes till ett rum på vinden. Där hade han sin atljé.

— Storartat, utropade vi och gratulerade vår värd. Det var ej småsaker. Landskap, motiv från byarna runt omkring, den närbelägna sjöns holmar och vikar, flera porträtt, motiv från, i huset, en syster och ett barn.

— Allt detta är det bästa du utfört, förklarade hänförd Berglunds vän, som icke förr fått tillträde till detta heliga rum.

— Det är obestridligt, vitsordar jag. En sådan sund stämning över alla dessa arbeten. Intet annat än Guds härliga natur. Det är sett med friska ögon och återgivet med säker hand.

— Det är aviat och fött i vånda, det är vad jag vet, sade Berglund allvarligt. Men du tiger absolut, förstår du, förmanade han, vänd till målarbrodern.

Vi blevo kvarbjudna på middag. Det talades därunder icke ett ord om konst. När jag såg in i ögonen på den kvinna, som passade upp vid bordet, förstod jag varför Berglund blivit bonde. Han var bunden. När vi bröto upp, bad fru Berglund att få tala med mig. Det blev ej många ord.

— Gjorde jag orätt som bad honom stanna vid gården, frågade hon och rodnade. Hon visste, att jag beundrade Berglunds konst.

— Nej, svarade jag, ingen målar så bra som den konstnär, vilken ser världen med den vakne bondens ögon. Ni skall ha ett hjärtligt tack.

Och Berglund återgick till sin potatisåker.

Vidskepelse och vetenskap.

Av de många intressanta radioföredrag, som nyligen utsänts från General Electrics station i Schenectady skola vi här nedan återgiva ett, som vi tro skall komma att intressera våra läsare. Föredragets titel är "Fighting shadows" och ämnet rör, som titeln antyder, den mängd vidskepelse och fördomar, som till trots av vår tidsupplysning ännu i denna dag äro så allmänna här i landet, särskilt i fråga om sjukdomar och liknande frågor. Föredraget lyder i avkortad form:

"Shadows have struck more terror to the soul than can 10,000 soldiers", sade kung Rickhard III i Shakespeares drama med detta namn. Detta påstående håller särskilt streck i våra dagar i fråga om det hälsovårdsarbete, vi ha fått på vår lott att utföra; mycken tid och mycket arbete få vi nedlägga på bekämpandet av fördomar och vidskepelse, detta fastän den verkliga fienden ständigt är ibland oss.

Låt oss illustrera detta med ett exempel, en händelse, som ägde rum för ej så många år sedan. En stackars spetälsk man, som råkat komma lös, drevs från stat till stat, från plats till plats, vart han än kom, och dukade till sist under av svält och umbäranden — allt detta emedan folk här i landet har den vidskepliga föreställningen, att spetälska är denna farliga, smittosamma sjukdom, som judarna trodde vara obotlig. Till trots för allt, vad läkarevetenskapen upptäckt om denna sjukdom och den ringa fara för spridning genom smitta, som den medför, känner den stora allmänheten endast till sjukdomen från de gamla bibliska berättelserna, enligt vilka de gamla judarna ansågo den så farlig, att var och en, som kom i beröring med den sjuka, var dömd för livet, utstött ur samhället.

Och allt under det dessa obarmhärtiga människor jagade den olyckliga från den ena platsen till den andra, voro de totalt blinda för långt större faror, som hotade dem. En av de städer, som den spetälske hemsökte, förlorade exempelvis 647 människor i tyfoidfeber under ett enda år, och detta efter det hälsovårdsmyndigheterna under lång tid fäst allmänhetens uppmärksamhet på, att stadens vatten var smittat. I en annan av dessa städer hade en kikhoste-epidemi strax förut skördat en mängd offer i hemmen, men detta väckte icke någon till större besinning, ty, det var ju endast "whooping cough". En tredje stad, som visade sig särskilt nitisk, då det gällde att förjaga den spetälske-sjuke, har i många år varit bekant för den höga dödlighet bland småbarnen, som där råder. Detta är endast tre exempel på samhällen, som räkat i panik för ingenting, blott och bart därför att så mycket vidskepelse och fördomar ännu finnes kvar.

Det vore en välgärning, om hälsovårdsbyråer landet runt kunde fästa folks uppmärksamhet på saker och förhållanden, som verkligen innebära fara för samhället och dess hälsotillstånd. Som det nu är finns det knappast en enda hälsovårdsmyndighet i landet, som icke slösar en massa tid och pengar och arbete på saker, som äro av skäligen litet värde för förhindrandet av sjukdomar, endast och allenast därför, att en fördomsfull allmänhet fordrar, att dylikt arbete skall utföras. Låt oss till exempel anföra uppsamlandet av skrädet i husen; köksavfall och avskräde är icke angenämt att ha stående flera dagar, det medges, men det medför ändock icke någon hälsofara, för så vitt icke det får stå i otäckta kärl, så att flugor och insekter kunna komma åt det och därigenom under vissa omständigheter sprida någon sjukdom. En stor del av varje hälsovårdsstyrelses tid upptages av bekämpandet av vad folk här i landet kallar "nuisances", som ha föga eller intet att göra med folkhälsan. Tag elak lukt till exempel. Det är någonting oangenämt, obehagligt, det medges, och kan också på sitt vis påverka hälsotillståndet hos vissa personer, de nämligen, som gå och grubbla däröver. Någon sjukdom förorsakar skämd lukt dock icke och kan knappast rubriceras som ett hälsovårdsproblem. En massa besvär och obehag för hälsovårdsnämnden skulle kunna besparas, om vederbörande, som märker elak lukt i grannskapet, ville taga upp saken med den husägare, det vederbör, eller, om denne vägrar att göra något åt saken, sätta sig i förbindelse med polisen. Det finns visserligen en hel del dylika fall, som kunna hänföras under rubriken hälsovårdsärenden, och för den skull böra hänskjutas till hälsovårdsnämnden på platsen, men allt för ofta får den senare tjänstgöra som medlare i tvister mellan grannar och husägare, något, som ju icke hör hälsovårdsmyndigheten till.

Låtom oss komma överens om att bannlysa fördomar och vidskepelse och i stället var och en på sitt håll hjälpas åt att verkligen förhindra sjukdomar och smitta. Om fall av tyfoidfeber inträffat i samhället böra vi ofördröjligen låta vaccinera familjemedlemmarna med tyfoidvaccin. Därefter böra vi gå ut man ur huse och hjälpa till att få sjukdomsorsaken upptäckt och avlägsnad. Mångot samhälle har fortsatt att dricka smittoförande vatten, detta därför att folket icke förstod nödvändigheten av att dricka rent vatten och därför förkastades att nedrösta förslag angående förbättrandet av vattenkvaliteten, som uppställts av hälsovårdsmyndigheten.

"Stop fighting shadows" —.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET

Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olyckligt äktenskap. — Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, så som svaghet, nervositet, impotens, mattsvaghet, ofruktsamhet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, överträffliga verk, 250 sidor, lämnas vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c.

M. A. Ericius Medical Institute

684 Union Avenue, New York

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada Tidningen.

Lediga platser för kvinnliga nykommare.

510 — Fleming, Sask., hushållerska för enkeman, 2 barn, 9 och 11 år. Medelålders kvinna eller änka.

511 — Crammersburg, Sask., Medelålders kvinna för husarbete, koka för 2/3 mån. $15 för 2 första månaderna, sedan $25. Norsk.

512 — Willow Bunch, Sask. Hushållerska på farm.

513 — Ardkenneth, Sask. Norsk flicka att hjälpa husmodern. 25/35 år gammal och van vid barn. $10 att börja med.

515 — Rose Valley, Sask. Flicka van vid arbete på farm och mjölkning. $20 per månad. Norsk.

516 — Artland, Sask. Hushållerska på farm. Skandinaviskt settlement.

517 — Greenbrier, Sask. Kvinna att hushålla för 2 män. $20.

518 — Pinkham, Sask. Flicka att hjälpa till i familjen. $15 pr månad.

519 — Viscount, Sask. Kvinna att koka på egen hand för 5 män, under skörden och tröskotiden 12—16 män. $30 per månad till skörden. $45 under skörde- och tröskotiden, $20 under vintermånaderna. Hava hand om allt; börja genast.

520 — Viscount, Sask. Flicka att hjälpa till med barnen, 6—11 år. $20 under sommaren och $15 under vintern.

521 — Beaver Flat, Sask. Norsk flicka för husarbete på farm. $18 tills hon blir van med arbetet, sedan $20 till $25.

522 — Beaver Flat, Sask. Hyrflicka, helst norsk. $18 per månad att börja med, mera sedan.

523 — Holdfast, Sask. Norsk flicka för husarbete, 3½ mil från stationen.

524 — Prelate, Sask. Flicka att hjälpa till i hushållet. $15—$20 per månad och mera till hösten.

525 — Bromhead, Sask. Hushållerska, 25/25 år gammal. Två små söner, 3¼ och 5 år.

526 — Stokkeville, Alta. Hushållerska att sköta huset och koka för två, ung. $30.

527—Bromhead, Sask. Hushållerska för man med två barn. Tillträde genast.

Om Ni önskar plats hos skandinaver på landet, sätt Er i förbindelse med vår upplysningsbyrå.

SVENSKA CANADA TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ.
325 Logan Ave. Winnipeg.

Have you ordered your Ford?

Spring is here and the finest motoring days of the year are but a few weeks away.

A Ford car offers a splendid means of relaxation after the hard grind of the day's work. More than that, it gives your family a means of enjoyment and opens the way to many forms of recreation in the open air. And it enables all of you to enjoy the convenience of motor transportation at all times.

If you are planning to drive a car this spring we cannot urge too strongly the advisability of placing your order for immediate delivery.

$445
f. o. b. Ford, Ontario
Government Taxes Extra
Electric Starting and Lighting Equipment $85.00 extra

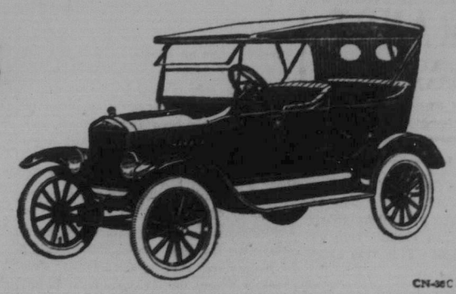

CN-98C

See Any Authorized Ford Dealer